

Hejsek 2

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXVIII říjen 2012

Pejsek štěká...

Na Vraní skále získala
Meliška, Vosa a Matyáš
Zlatý řád Ferdy mraven-
ce pro nejlepší mravenčí
rod, gratulujeme!

Haf!!!!

Všechno nejlepší Zelímu,
který v říjnu oslaví svoje
třetí kulaté narozeniny.

S novým rokem jsou tu
opět příspěvky, vzpo-
meňte si na ně.

Určitě se všichni těší-
te na letošní podzimní
prázdniny. Vyrazíme zas
do Poličky a užijeme si
spoustu legrace a her.

Letos se opět můžeme
těšit na soutěž o nejlep-
ší pamětní lísteček. Tu
loňskou vyhrála Meliška,
Pom a Jonatán.

Co budeme dělat?

- 2. 10. Oddílovka (16:00 - 19:00)
- 9. 10. Oddílovka (16:30 - 19:00)
- 12. 10. Čaj (16:00 - 19:00)
- 16. 10. Oddílovka (16:30 - 19:00)
- 23. 9. Oddílovka (16:30 - 19:00)
- 25. - 28. 10. Podzimky u Broumovských stěn
- 30. a 31. 10. Družinovky (16:30 - 19:00)

- 9. 11. Čaj (16:00 - 19:00)
- 10. 11. Výprava na 50km
- 10. 11. Výlet pro menší

Čaj o čtvrtě

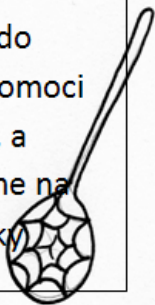

KDY: 12.10 od 16:00 do 19:00

KDE: v naší klubovně

CO S SEBOU: něco dobrého
k jídlu, ať máme k čaji co
přikousnout

CO SE BUDE DÍT: Kdo nemáte
lakrosky, tak budete mít
možnost si ji vyrobit, kdo
bude chtít, tak může pomoci
zvelebit naši klubovnu, a
společně zavzpomínáme na
uplynulé oddílové roky

Zlatý řád Ferdy mravence

(27.-30.9.)

Rok s rokem opět sešel,
přiblížil se konec září.
Na Vraní skálu vyjeli jsme,
Vpředáci mladí, střední, staří.

Když tu náhle objevil se,
sám velký Ferda mravenec,
Chtěl aby nové mraveniště,
postavil ten nejlepší svěřenec.

Naštěstí čtyři rodiny,
s mravenčími královnami v čele,
uvolili se mu pomoci
a do úkolů se vrhli směle.

Nakrást cukr, napsat příběh,
sbírat rosu v mokré trávě,
ukrýt larvy, vyhrát v boji
všechno dokázali hravě!

Přestože dobří byli všichni,
a účastnili se všech hrátek
Nakonec nejlepší byl jen jeden
a získal za to krásný šátek.

Hlasování o pokračování příběhu se zúčastnilo 19 vpředáků. Po usilovném hlasování zvítězila možnost „Jít na latrínu“ s šesti hlasujícími (32% hlasujících). Z ní, s odstupem jednoho hlasu byla varianta „Ještě chvíli poslouchat“, v závěsu „Vrátit se do základny a ostatní informovat“ a „Začít střílet podle zvuku“, každá se třemi hlasy. Poslední se umístila možnost „Plížit se za zvukem a nechat kryt nechráněný“ se dvěma hlasy.

Zážitky Střelce

Zase prší. Jsme vevnitř, čistíme zbraně.

Výměna hlídek proběhla v pořádku, až na to, že je Stínova Walthrovka nějak porouchaná. Uvidíme, jestli to Aik spraví.

Venku už je tma. Sílí déšť. Půjdu se podívat na náš sklad, jestli neprotéká.

Cestou jsem se chtěl stavit u Stína, jak

se mu hlídá. Každá zbraň se ovládá trochu jinak, tak jsem se chtěl ujistit, že s Aikovým Glockem nemá žádný problém. Když jsem ale došel k jihozápadnímu krytu, nikoho jsem tam nenašel. Na dece ležela nabitá AKMS 7,62, Stín a Aikova pistole nikde. Co to má znamenat, sakra! Opustit hnízdo během hlídky je obrovský prohřešek vůči našim, ač nepsaným, pravidlům, a blíží se zradě. Opuštěním krytu ohrozil nejen život Sýčka, který měl ještě v tu dobu hlídku (výměny hlídek se překrývají, abychom nebyli v případě útoku překvapeni), ale i nás všech ostatních v bunkru. Co se mohlo sakra stát? Kdyby ho přepadli, rozhodně by tu nenechali nabitou zbraň. To musel udělat z nějakého důvodu Stín sám.

Přejal jsem tedy dočasně hlídku.

Po několika minutách slyším, jak se z jižní strany blíží lidské kroky. Hlavně

klid. Snažím se dýchat co nejpomaleji. Srdce mi ale buší až v krku. Kroky se přibližují. Mám střílet? Co když to jsou nepřátelé? Ale kdyby to byl Stín... Pokud je to zrádce, musel bych ho zastřelit, aby nic nevyzradil. Nevím ale, zda bych to dokázal, známe se přece jen dost dlouho.

Kroky jsou už ode mě asi jen 50 metrů. Zalícím Stínovu AKMSu a čekám.

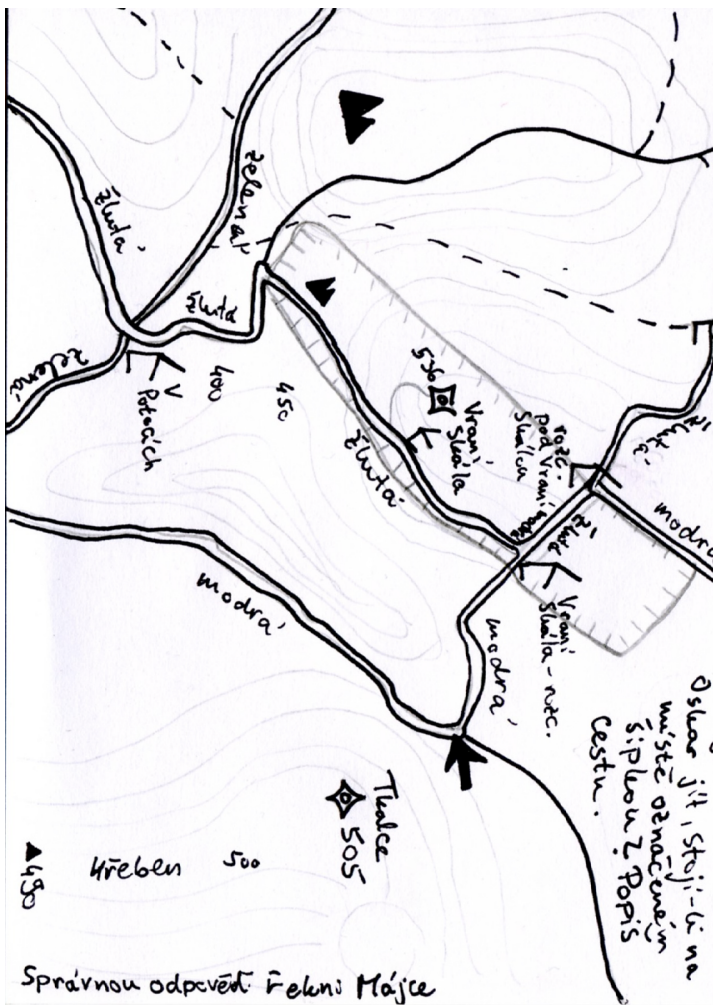
Kroky zrychlují. Vzdálený stín se dává do běhu směrem k hlídkovému hnízdu, ve kterém jsem zalehl.

Nezbývá mi už jiná možnost. Pokud nezastaví do tří vteřin...

Jedna. Zesílil vítr. keře se míhají, nedokážu rozeznat jejich stíny od stínu toho člověka. Hukot větru dokonale kryje zvuk kroků.

Dvě. Zahlédl jsem prudký pohyb mezi keři, směrem k bunkru, mezi hlídková hnízda. Co je to za blázna? Musí vědět, že

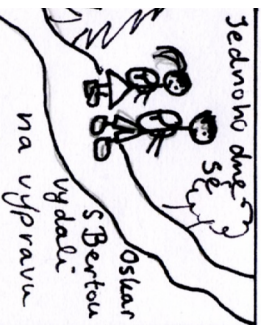
Oslav jít, stojí-li na
místě označeném
šipkou? Popis
cestu.

Správnou odpověď: Feleni Májce

Berta a Oskar

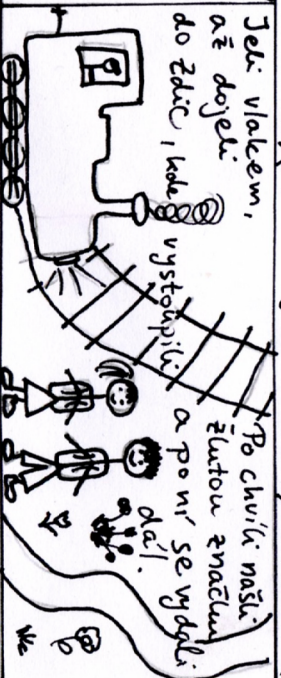
na A. výpravě aneb s mapou na Vraní

Jednoho dne se

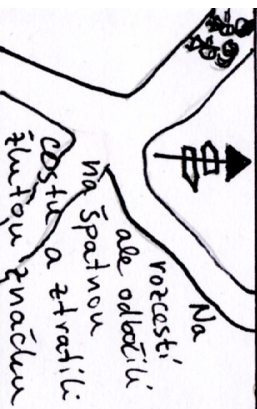

Oskar
s Bertou
vydali
na výpravu

Jeli vlakem,
až dojeli
do Ždic, kde

vystoupili
a po ní se vydali
dál.
Po chvíli naši
žlutou značkou

Na rozcesti
ale odbočili
na špatnou
cestu a ztratili
žlutou značku

Oskar měl ale naštepsat v batohu
mapu Obou
Vraní slečny!
Jenže ani jeden
se v ní moc
nevyznal

Kral

Kudy musí Berta a

o něm víme...

Tři! Vystřelil jsem dávku, a ozval se zděšený lidský výkřik.

Slyším, jak z bunkru někdo vybíhá, zaslechnu odjištění pistole.

„Stát!“. To byl Aik.

„Kdo z vás...“ to je lidské sténání. Až příliš mi to připomíná Stínův hlas. Přeběhl mi mráz po zádech. Tak on to byl opravdu Stín? Co tam sakra dělal?

Vítr polevuje.

„Kopáči, honem, musíme ho dostat dovnitř!“ to bude zase Aik. „Běžte se někdo kouknout, jestli je někdo v jižním hnízdě.“

Ze severu se ke mě blíží kroky.

„Střelče, jseš tam?“ ozvalo se společně s dalším odjištěním pistole.

„Jo.“ odpovídám. „Šel jsem zkontrolovat

sklad, a našel jsem to tu prázdný. Koho jste tam našli?“

Franko opatrně vlézá do hnízda.

„Stína. Proč jsi po něm střílel, blázne?“ diví se. „Já to po tobě tady převezmu. Běž dovnitř. Myslím, že víš mnohem víc o tom, co se tu teď stalo.“

„Dobrá.“ Opouštím hnízdo a pomalu se soukám do našeho krytu. Na jednom z kavalců leží Stín se zakrvácenou nohou. Kopáč ho obvazuje.

Další díl povídky najdete v příštím Pejskovi, pokud tedy rozhodnete, jak má pokračovat.

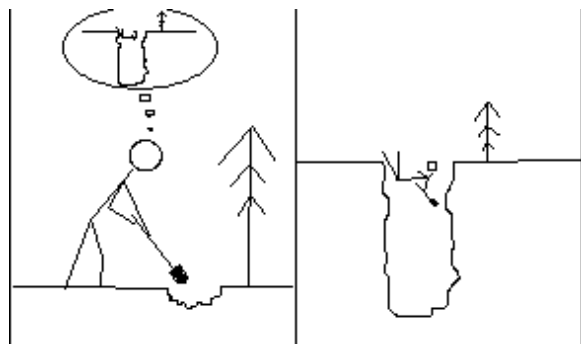
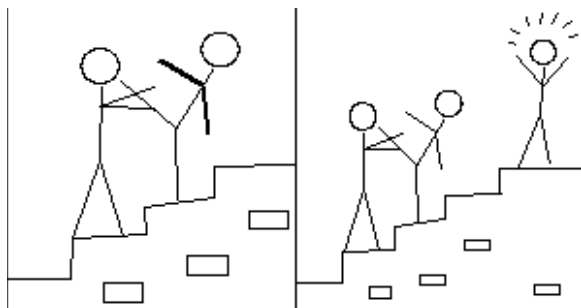
Co mají udělat? Stín je možná zrádce. Jak s ním naložit? Mají ho zastřelit, nebo mu mají věřit? Co mají udělat, aby se to nestalo znovu? Další díl povídky najdete v příštím Pejskovi, pokud tedy rozhodnete, jak má pokračovat.

Poznej přísloví

Přemýšlejte, přemýšlejte... Za každé vyřešené přísloví, které oznámíte Pomerančovi se vám přičte bod do bodování.

Pro menší

Pro větší

1. Zvýšená kvantita šelmy rodu Canis bezprostředně způsobuje narušení funkce centrální nervové a kardiovaskulární soustavy savce rodu Lepus.
2. Odražení elektromagnetického vlnění v rozmezí 470 – 740 nm od náhodného objektu nezajišťuje přítomnost prvku Aurum ($Z = 79$) v daném objektu.

Bahňák zpovídá Vosu

- 1: Jak se ti líbil tábor?
- 2: Co jsi říkal počasí?
- 3: Jak ti čvachtalo jídlo?
- 4: Je něco co se ti na táboře nelíbilo?

1: S táborem jsem byl spokojen, hra originální jako vždy.

2: Počasí bylo dle mého názoru taky jednou odpovídající červenci, takže jsme nějakou tu bouřku museli omluvit.

3: Jídlo mi čvachtalo na táborové poměry dobře, ovšem ke stoprocentnímu čvachtu by se přiblížilo, omezil-li by se počet kedluben na třetinu.

4. Zase se mi rozbily hodinky.

Putování po Malé a Velké Fatře

(20.-25.8.)

Úterý aneb Dobývání nejvyšší hory

Ráno jsme vstali kolem sedmé hodiny, opět doplnili zásoby vody a posnídali. Naše cesta vedla dále do kopců – jak taky jinak, když nás čekala nejvyšší hora Malé Fatry a vůbec celého putování – Velký Kriváň (1709 m.n.m). Po asi hodině cesty jsme se ocitli v sedle Vráta, odkud jsme přes vrchol Stratenec (1513 m.n.m.) a další sedlo Priehyb dorazili na Malý Kriváň (1671 m.n.m). K naší úlevě tu docela fičelo.

Posvačili jsme, pozdravili se s další výpravou Čechů a byli šťastní, že neumíráme vedrem. Jak jsme se

blížili po hřebení k Velkému Kriváni, lidí nepříjemně přibývalo. Později jsme zjistili proč. Do Snilovského sedla pod tuto nejvyšší horu totiž vedla LANOVKA! Taková zbabělost. Na vrcholku jsme roztáhli celtu, poobědvali a sledovali davy lidí proudící od lanovky. Vítr přestal, a tak nás opět dostihlo horko. Při pohledu na mapu jsme upravili nastávající trasu tak, aby

vedla kolem vodopádů. Seběhli jsme po zelené do Vrátny a umyli se v potoce. Slibované vodopády se ukázaly jako několik chabých schodů.

Osvěžení a plni elánu jsme po žluté značce vystoupali k chatě na Grúni, kde jsme plánovali nabrat vodu

na večer. To se ukázalo jako problém. Byli jsme stále odkazováni na jakousi studnu. Napoprvé jsme ji nedokázali vůbec najít. Napodruhé jsme ji objevili a zjistili, že vodu do lahví v té studáněnce o velikosti malé louže nenabereme ani omylem. Nakonec jsme tedy získali vodu z chaty, i když si málem tūkali na čelo, když nás potřetí viděli.

Večer se nachýlil a my pokračovali v hledání místa na spaní. Kopce byly stále stejně strmé a my klesali a klesali. Nezbylo nám, než postavit plachtičku na plošince uprostřed vykrojené zatáčky. Zamaskovali jsme se smrkovými větvemi a vrhali se k zemi při každé známce života v okolí. Noc jsme přečkali bez problémů, až na ty hrozné kořeny.

Zelí (603 478 299)

Mára (724 340 196)

Stařec (608 297 646)

Eliška (728 467 049)

T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz

